

TORONYIRÁNY

XVI. 52.

2022. december 25.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk születése, Karácsony

- December 26.** Szent István, első vértanú
December 27. Szent János apostol és evangélista
December 28. Aprószentek, vértanúk
December 30. A Szent Család: Jézus, Mária és József

A mi éjszakánk értelmet kap karácsony fényétől, mert akkor született a Gyermek, az Atya Igéje, aki felül áll téren és időn. Ő az éjszakák és nappalok értelme. Sorsából tanultuk meg, hogy van értelme életünknek, és a fényes nappal után nem a kilátástalan este következik. Ez a szent éj az igazi nappal ígérete, mely megmutatja, hogy a fény átragyog a homályon.

Az üdvösség története – ahogyan a kereszténység vallja – nem a természet eseményeinek a magyarázata, hanem maga a történelem, mert a látható világ a megváltás rendjébe tartozik. Az Atya igéje a világba jött, és Lelkének ereje hatja át azt.

Ebben az éjszakában minden sötétség megváltást nyert és megszentelődött. Nincs többé kilátástalan sötétség ezen a világon. Ez a világ az örök fény ölén pihen. Nincs többé szem, mely az örök világosság reménye nélkül csukódna le, naplemente, amely ne hozna újra kezdetet. A földi nappalok alkonya – a hívő ember számára – az est nélküli nap boldog ígérete. A jövőt várjuk hitünk reményében. Dicsérjük az éjszakát, hiszen tudjuk, azt is a Mindenható alkotta, aki arra tanít minket, hogy szemünk az örök fényre tekintsen, és fülünk hallja meg az éneket, amely betölti szívünket.

Így látva a karácsonyi éjszakát, józanul vigyázzunk magunkra, mert tudjuk, hogy Isten a mi éjszakánkba is eljött, és egykor az örök nap miránk felvirrad. Karácsony számunkra annak a napnak a kezdete, amelyben nincs többé naplemente. Maga Krisztus tette a legszentebbé ezt az éjszakát. Azóta, ha a sötétségbe tekintünk, tudjuk, hogy az nem végleges. A hívő ember ezért néz bátran elébe az éjszakának és vállalja, amit Isten nyújt neki, mert tudja, hogy Isten ott is jelen van.

Nyugodtan virrasztunk az éjszakában, ahogyan a pásztorok vigyáztak a nyájra. Csöndesen teljesítjük mindennapi kötelességünket még a kilátástalan helyzetekben is, mert csak így halljuk meg az éjben a fény örömhírét. És akkor már nincs többé éjszaka, mert a sötétség a karácsony mondanivalójában értelmet nyert. Ezért szabad nekünk méltóan megünnepelnünk a karácsonyt és dicsérnünk a csöndes és szentséges éjt.

Karl Rahner

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 52,7-10** Minden nemzet meglátja, hogy az Úr megvigasztalja népét és szabadítást szerez mindenkinek.
- 2. Zsid 1,1-6** Isten sokféle módon kinyilvánította magát és sokféle módon szólt a próféták szavával, de az idők teljességében Fia által szólt hozzánk.
- 3. Jn 1,1-18** Istent soha senki nem látta, de a Fiú, az Örök Ige megtestesült, és emberként nyilatkozta ki őt, és mutatta be nekünk.

Az Ige istensége

A Logos-himnusz igazi mondanivalója az, hogy az Ige testté lett és közöttünk lakott (14. vers). A Jézus Krisztusba vetett hitnek ez volt a lényege. A hit mélységéhez hozzátartozott annak megsejtése, hogy ki az Ige. Az első öt versben erre kapunk választ. Azt már az Ószövetségben is tudták, hogy Isten léte végtelenül gazdag, s így ő sokféle módon közeledhet az emberhez. Jézus Krisztus misztériuma az volt, hogy benne maga az isteni személy jött hozzánk, aki az Atyával egynek mondta magát, és mégis megkülönböztette magát tőle, hiszen tőle jött, őt dicsőítette meg, az ő akaratát teljesítette. Az evangélista feltételezi, hogy a logos nevet a hellenista világban más értelemben használták, azért háromféleképpen fejezi ki istenségét. Először azzal, hogy kezdetben már volt, tehát nem keletkezett.

Másodszor utal arra, hogy „Istennél volt”, vagyis nem a világhoz tartozott, hanem Istenhez. Ez különben szembeállítás azzal, hogy a „világba jött”. De nehogy valaki két örök létezőre gondoljon, mindjárt hozzáfűzi a harmadik állítást: Isten volt az Ige. Vagyis úgy volt Istennél, mint Isten. Az evangélium nyelvén ezt később úgy fejezi ki, hogy a Fiú az Atya ölén van (18. vers). Az Ige éppen istenségében egy az Atyával, azért bár két különböző személyként állnak előttünk, mégis úgy, mint egy Isten.

A Logos tevékenysége és a világhoz való viszonya is más, mint amiről a hellenista filozófák beszélnek. Itt a Logos isteni személy, aki úgy áll szemben a világgal, mint teremtő. Ez annyira lényeges kijelentés, hogy pozitív és negatív módon megismétli: minden általa lett és nélküle semmi sem lett, ami lett. Ő tehát úgy volt az Atyánál, hogy az Atya általa teremtette a világot. A keresztény hitnek ezt a meggyőződését már előtte kifejezte Pál apostol a Kol 1,15-ben: Benne teremtett mindent, a láthatókat és a láthatatlanokat... Mindent általa és érte teremtett. Hasonlóan beszél az 1Kor 8,6-ban is. A Fiúnak ez az örök léte tükröződik Krisztus kijelentésén: Senki sem ismeri az Atyát, csak a Fiú (Mt 11,27). Különben a teremtésre való hivatkozásban újabb motívumot találunk a Logos név alkalmazására. Az Ószövetség szerint Isten a szavával teremtett, szavával adott törvényt, vagyis az ő szava hatalmas, erős és termékeny. Azért pl. a qumráni iratokban is található ilyen megjegyzés: Isten tudása alapján jött létre minden, akarata ellenére semmi sem történik. (1QH 10,2).

Itt tehát az Ige, a Szó egy az Atyával és egész istenségét kifejezi. A felfoghatatlan és láthatatlan Isten kimondja magát, s mi éppen ezt kapjuk Jézus Krisztusban, akiről az evangélium, beszél. A 4. versben a következő két jelző az Ige isteni sajátosságait bővíti ki: Benne volt az élet és az élet volt az emberek világossága. Ez egyúttal már visszatekintés Jézus tetteire és tanítására. Tanítása úgy hatott, mint a „lélek és élet” (6,63). Gyógyításával és feltámadásával az élet szerzőjének mutatta magát, és azt is hangoztatta, hogy ő a világ világossága (8,12), hiszen megvilágította Isten titkait, az ember létének értelmét és célját. Mindezt azért tette, mert öröktől fogva benne volt az élet és a világosság. Vele szemben az ember kicsiségét az bizo-

nyítja, alá van vetve a halálnak és az ismeret homályának. Olyannak érzi magát, mint egy szellemi föllángolás, amely mindig közel áll a kialváshoz. Megváltásunk bizonyítéka az, hogy olyan valaki jött el, aki maga az élet és a világosság, mégpedig abban az értelemben, ahogy maga Isten az élet és a világosság. Ezért átadhatja nekünk is, amit birtokol. A megváltás ígérete tehát élet és világosság. Isten azt nyújtja az embernek, ami az ő belső sajátja. Ez a hitbeli szemlélet mentes a mitológiától és az emberi fantázia színeitől. Mivel Isten abszolút szellem, azért egyszerre tud belülről és kívülről megvilágosítani. De ő nem kényszeríti ajándékait az emberre, hanem elvárja a befogadást. A Logos maga a világosság és vele szemben áll a történeti ember, mint lelki sötétség, s nem akarja felfogni az igazi világosságot (3,19). Itt tehát megtaláljuk az örök emberi problémának, a sötétség és a világosság harcának krisztológiai alkalmazását. Különbösen az 5. vers is már visszatekintés Jézus működésére: ő kiárasztotta a világosságot, de az emberek nem akarták befogadni.

De hogyan teremtett az örök Ige kapcsolatot a világgal? A világ általa lett, tehát isteni hatalmával elárasztotta volna az emberiséget. De nem ezt az utat választotta, hanem a hittel való befogadás útját. A világ nem ismerte fel benne a világosságot, amely el volt rejtve emberségének fátyla alá. Igaz, az isteni dicsőség kiütközött belőle, mint azt később állítja, de azt is csak a hitben lehetett felfogni. A világ itt már az emberek világa, az a történelmi helyzet, amelybe az Ige beleszületett. Viszont az emberek felelősek voltak azért, hogy befogadják-e őt vagy nem. Ha a világ „általa” lett, akkor tőle bizonyára megkapta a képességet is a befogadásra és a felismerésre. Tapasztalható jelenléte még inkább növelte a felismerés lehetőségét és az emberek felelősségét. A „világban volt” kijelentést egyes atyák úgy értelmezték, hogy az Ige jelképeken keresztül már ott volt a régi szövetségben. Ugyanilyen kegyelmi jelenlétére utal az 1Kor 10,4 is. Jusztinusz pedig arról beszél, hogy az Ige a bölcsesség csírát (logos spermatikos) oltotta bele a pogányok kiváló embereibe is. De az evangélista inkább csak Jézus földi életére tekint vissza. Itt nyilatkozta ki a maga világát és adta meg a lehetőséget, hogy higgyünk benne. A világban azonban ott volt a bűnös elfordulás. Ennek a bűnnek a megőrzését kell megőrizni abban a kifejezésben, hogy „tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be”. Itt gondolhatunk az ószövetségi népre, amelyet Isten lefogalt és tulajdonának tekintett. De itt az előszóban a zsidókkal való szembenállás nem csendül ki, azért inkább úgy kell értelmeznünk, mint a sötétség megőrzésének ismétlését. Az emberiség a Logos tulajdona, a teremtés, a megtestesülés és a megváltás alapján. Az Ige emberi nyelven szólt, emberi példát adott, testvérnek mutatta magát, tehát fel lehetett volna ismerni. A hit visszautasítása ezért bűn.

Eljövetele mégsem volt felsülés, mert voltak, akik befogadták, s ezekben kifejtette kegyelmi hatását. Hatalmat adott nekik, hogy Isten gyermekei legyenek. Tehát vannak olyanok is, akik a világosságot szeretik és nem a sötétséget. A hitnek és a hitelenségnek ez a szembeállítás újra előfordul a 12,37-43-ban. A hitbeli döntés szabadakaratú tett, de egyben kegyelmi adomány is, amit az Atya ad (6,37), s amelyet az embernek el kell fogadni. Krisztusnak hittel való elfogadása természetfölötti változást hoz létre: „Akkor befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekévé legyenek”, vagyis egyesíti magával őket, hogy részesedjenek saját fiúságában. Az ember magától nem is érhetné el ezt az állapotot (1Jn 3,1). Az istengermekség János számára természetfölötti adomány, és végső fokon az Atya szeretetének gyümölcse. A természetfölötti átalakulás a hiten keresztül megy végbe. Az ember kitárul Krisztus előtt, elfogadja megváltójának, az Atya Fiának, üdvössége szerzőjének, és ebben van a vele való azonosulás. Ez a kitárulás ad alkalmat Krisztusnak is arra, hogy azonosuljon velünk, és a szívünkbe költözzön (Ef 3,17). Az újjászületés egészen természetfeletti folyamat. Nem a vérnek vagy a testnek a vágyából, s nem a férfi akaratából valósul meg, hanem Isten erejéből. Azt is lehet mondani, hogy Istenből születnek. Ez a gondolat is hozzátartozik János nyelvéhez. A 3,5-ben arra utal, hogy a hit gyakorlati kifejezése a keresztség, s az ember ott születik újjá, vízből és Szentlélekből. Az Istentől való születést mint az életszentség forrását említi az 1Jn 3,9 is. Ugyanazt az átalakulást Pál apostol a testi és a lelki ember szembeállításával szemlélteti. Látjuk tehát, hogy János szembeállítja a világot és Krisztust, a sötétséget és a világosságot, de ugyanúgy megkülönbözteti az emberben is a természetes és a természetfölötti születést. A világosságot, a kegyelmet, az újjászületést csak Istentől kaphatjuk, ezért kell Krisztushoz kapcsolódnunk. Az Istentől való születés magába foglalja az életközlést. A természetes élethez viszonyítva új képességet kap az ember, ami megnyilvánul a hitben, a reményben és a szeretetben, s úgy van benne, mint az örök élet csírja. De itt mindjárt felmerülhet a kérdés, hogy az isteni életnek ez a közlése miért és hogyan lehetséges? A választ megadja a 14. vers, amely mint ünnepélyes bejelentést közli, hogy az Ige testté lett és közöttünk élt. Ez egyébként a Logos-himnusz is a csúcspontja.

Gál Ferenc

Csak ti vagytok nekik! (21.)

A FEGYELEM TÍZPARANC SOLATA

- 1. A fegyelem inkább a szemből ered és nem a fülből.** Nevelni nem lehet prédikálva. A szülők ne felejtsek el, hogy ők azok a tükrök és modellek, amelyeket a gyerekek látnak.
- 2. A fegyelem legyen az öntudatos szeretet forrása:** csak az várhat el sokat, aki sokat is ad. A gyerek abból tanul, amit maga körül lát. Mindennek az elsajátítása még a korlátoké, a szabályoké, a bizalomé is a környezet melegéből származik. A gyerekek szeretik az elismerést, mert szeretik a körülöttük lévőket, akik foglalkoznak velük. Így nem is esik nehezükre a fegyelem. Ha valakinek öröme szolgál a tudat, hogy másoknak olyanok, mint a szemük fénye, melegséget táplálnak és adnak.
- 3. A fegyelem lassan fejlődik ki.** A fizikai bántalmazás egy téves útrövidítés a fegyelem felé. Mivel rendszert kell kialakítani, hosszú és kitaró munkára van szükség. A szülő ne restellje, hogy odaüljön gyermeke mellé és ismételje neki: „Mindig rád kell szólnom, hogy hagyj abba, egészen addig, amíg magadtól meg nem teszed”. Ez legyen egy „szerelmi” vallomás: „Nagyon szeretlek, ezért mindenáron megakadályozom, hogy hibát kövess el!”.
- 4. A szülők:** az apa és az anya legyen egy csapat. Sok szülő nem foglalkozik a gyerekekkel, mert egymással sem foglalkoznak. Az ő szeretetük is legyen kölcsönös.
- 5. Nem háború:** nincs vesztes és győztes.
- 6. A jó fegyelem megelőző:** a szabályokat jól meg kell határozni, ismertetni és egyeztetni. Nem elég azt mondani a gyerekeknek, hogy „legyél rendes”. Meg kell mondani határozottan, ha kimennek játszani a szabadba, előbb szedjék össze azokat a játékokat, melyekkel addig játszottak. Először mutassuk is meg nekik. Ha sikerült rendet rakniuk, nem árt megdicsérni őket.
- 7. A tanítás és az oktatás része.** Kérdezzék meg a szülők: Mire tanítom őket tetteimmel vagy intelmeimmel? A gyerekeket fokozatosan be kell vezetni a korlátok megértésébe és elfogadásába.
- 8. A korlátok segítik a gyerekek jellembeli növekedését.** Ha minden szeszélyüket kielégítjük, gyengék lesznek és nehezen viselik a megpróbáltatásokat.
- 9. A korlátok segítik a lelki és a fizikai fejlődést.** A játszani, szórakozni akaró gyerekeknek néha várni kell a megfelelő időre, vagy néha le is kell mondaniuk róla. Ezáltal rá vannak utalva, hogy találékonyak legyenek és más lehetőséget fedezzenek fel.
- 10. A szabályoknak mindig legyen következménye.** Ezek mindig legyenek olyanok, hogy ne lehessen elkövetni szabályszegést. Abban az esetben, ha a fiatal elismeri a szabály helyességét, nem is lázadzik ellene.

A lelkiismeret alakulása

A gyerekek és a fiatalok gyakran hallják a megjegyzést: „Legyél szemből”. Néha elég világos a felhívás, máskor meg arra gondolnak a szülők, hogy az élet úgyis „megtanítja őket”.

A serdülők és a fiatalok gyakran hallják, hogy téves a lelkiismeretük. Egészen biztos azonban, hogy szorgalmasan keresik a helyes erkölcsi utat, „valahogy megoldják” a helyzetet. Megízlelik a nap folyamán az értékek, csapdák és hazugságok poharában az édes vagy keserű nedűt. Barátok, énekesek és tévésztárok példája befolyásolja őket, irányítja stílus-keresésüket.

A fiatal számára fontos: szülei legyenek tudatos felnőttek és a mindennapi életben felnőtként is viselkedjenek. Ez a legértékesebb útravaló, amit gyermekeiknek adhatnak. A „felnőttté válás” irányítójá az „erkölcsi lelkiismeretnek”.

Ahhoz, hogy lelkiismeretünk valóban életünk mozgatórugója legyen, rendet kell tennünk az értékek skáláján. Az érték olyan, mint a cseresznye: az egyik húzza a másikat. Ha belenyúlunk az értékek kosarába, alapvető dolgokat húzhatunk ki belőle, amelyhez más értékek is hozzátapadnak. Az alapvető hozzáállás olyan legyen, mint a motor, mely megindul és mozgásba hozza a többi fogaskereket is.

A lelkiismeret alakulása

Az értékek rendszere

Korunk értékrendszerének az alapja az emberi méltóság. A keresztény ember könnyen megérti ezt. A Biblia első oldalán olvassuk: „Isten megteremtette az embert saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket”.

Az ember sokak számára csak egy technikailag magasan képzett állat, aki mindenáron igyekszik ösztönei kielégítésére. Felhőkarcoló, számítógépek között igyekszik ösztöneit kielégíteni úgy, mint egy tigris. Ravasz módon, karmai és agyari segítségével rettegésben tartja az őserdőt. Jaj, a gyengéknek és fáradtaknak. Az embert azért választjuk alapértéknek, mert olyan lény, amely különbözik minden más teremtménytől, egyedüli az egész világon. Az ember lélek és test, értelem és akarat, tud tervezni, szeretni, gondolkodni, kutatni és rendezni azt a valóságot, amelyben él. Aki megérti ezt az alapértéket, világosan látja, hogy más vélemények ellenére is az ember a teremtés koronája: minden neki szolgál, ő nem szolgál másnak és más valóságtól nem irányítható.

Az ember nem áll sem a tudomány, sem a politika, sem a gazdaság, sem az állam, sem a termelés szolgálatába. Egyik embert a másik ember nem nézheti le, csak felemelheti.

Láncreakció

Az emberi méltóságnak három fontos része van: az élet tisztelete, a béke és a környezet védelme, melyek kiegészülnek a szabadsággal, a felelősséggel, az igazságossággal, a kreativitással. Ezek láncreakciót alkotnak.

Felebarátunk többé nem ellenfél, akit le kell győzni vagy el kell nyomni, hogy a mi nézetünk érvényesüljön, hanem olyan ember, akinek szintén van emberi méltósága.

A birtoklási láz helyet ad a személyi közösségnek, az egyéni érték önző kutatása pedig az igazságosságnak, a szolidaritásnak és a győzni akarás pedig a testvériségnek.

Ezekből alakul ki a barátság, a jószág, a megértés, az udvariasság, az erősség, a hűség, az okosság, az áldozatkészség, a hála, a vallásosság és az imádság.

A felnőtt, tudatos nevelő ismeri a terv részleteit, türelemmel és példaadással segíti a legfiatalabbakat is, hogy kialakítsák magukban az erkölcsi lelkiismeretet.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Jelképek erdeje

Már maga az erdő. Még tartott a Várakozás, a Szent idő, a hajnalcsillag a hely fölött messzi tüsszel jelzett, áttört a sűrű felhőkön, fényszálai a közeli óriás fán akadtak fenn, alig húsz méterre a kaputól, ahonnan az út a fehér falú templomhoz vezet – három kanyarulattal. Így indulhattam az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

A templomban két gyertya világolt, majd a koszorún egymást követően négy, ahogyan a virrasztó könyörgés gyarapodott: „Rorate coeli...ime elhagyottá lón a Szentnek városa, pusztasággá Sion (...) gonoszságaink, mint a szélvész elsodornak minket...”. A diszkrét intonációt a Lélek vezérelte, a csend a szavak közt észrevétlenül építette a magasság lépcsőjét. Mintha fehér sziklás alagútba vitt volna a vágy, egy végtelen barlangba, melybe már a bejáratnál fölfénylő a kijárta kéken-végtelenül, és már a betlehemi jászolt „írta körül” gyermekrajzolatokkal. Ott volt Greccio, Imst, Róma és a hazai Alföld rideg-tartású pásztorainak kalyibája. Greccióban a jászolt a szentség felmutatása, ahogyan a Povarelo egyetlen alkalommal látta a világnak – élő alakokkal. Imst városa az Alpok védelmében az otthonok XVI. századi örökségét a jászolt őrzi, amely szellemi tartalmával a Sonnberg kerületben több mint hatvan esztendeje alapított első gyerekfaluvá, és a gótikus templom nyolcvannégy méter magasba nyíló tűrtornyával tart lélek-testvér-rokonságot, a nevezett falu révén az SOS gyermekfalu világhálózattal. Ekként igazoltnak tűnik a költői metafora: „...a világ időtlenné / válik a múlt időnek / Betlehemmé rendeződik / sátora a nagymezőnek.” Ez lehetne a XXI. század reményes karácsonyának kozmikus távlatja, ha valóban a rendeződés vágyát keltené, mely nem szegül ellene a Szeretetnek. Ebben a paradicsomi üzenetben világol a Piazza del Popolo gyűjteményének almába épített jászola is – Rómában. (Kapunál, melyen át annyi zseniális nagyság érkezett hajdan az Örök Városba, köztük Széchenyi István, Liszt Ferenc...) Különös Betlehem: az alma az egyik legősibb dísz a karácsonyfán, kettős szimbólum, a veszejtő ősbűné és az új gyümölcs: Jézusé, aki „aranyalma”.

A Születés a világ öröme, azoké, akik a Világosságot befogadják, akik nem testből és nem vérből születnek. Második távlat ez, másik világa, melynek az a tehetetlen, gondoskodásra váró Gyermeke a királya – öröktől fogva. *Carlo Maria Martini*, a néhány éve elhunyt milánói bíboros külön könyvben medítál a testről. Carne, corpus a fogalom két változata. Az előbbi a porból vététt hús, a másik a krisztusi test, amely romlást nem lát. A jászolnál imádkozó felidézheti a tizedik század elején elhunyt Saint Gallen-i szerzetes énekét, az ünnepi szekvenciák ősi formájának szerzőjét, aki csak dadogni tudott, innen a neve: *Notker Balbulus*, ám strófáiba rímek csendülnek, mert az embertestet fölvetett Krisztus Anyját, „szent bábák módjára angyalok veszik körül, az éjszakának új csillaga van”, s „nyájak mesterei / sugárt láttanak, / Isten vitézeinek arca vakított”. A szekvencia végén Notker – mintegy könyörgésként – szól az Atya egy Fiának: „...kiknek így emberségben részesük / méltóztattál, Jézus, / lenni, fogadd méltón / könyörgésüket: / tedd, hogy ők / istenségben legyenek / részeseid, Isten, / méltasd őket erre, / Isten egyfia!” Így találkozik a két dimenzió a betlehemi éjszakában, amely az idő-esztendő végén a legméltóbb záradék, hogy megnyílják az új ajtó; az onnan megtároló belső táj az élet vizét és fáját igéri, ahogyan János Jelenéseiben látomásszerűen előttünk van: „... megmutatta nekem az élet folyóját, kristályhoz hasonlóan ragyogott, Isten és a Bárány trónjából fakadt. Az utca közepén és a folyam két partján az élet fái álltak. Tizenkétszer hoznak gyümölcsöt, vagyis minden hónapban teremnek, a fa levelei meg a népek gyógyulására szolgálnak.

Megcsillan az aranyvíz, mely szépségújulás testben, lélekben, erre utal karácsony bőjtje, az újévi mosakodás, mely az évkezdett ősi, kultikus tradícióhoz tartozik. A víz jelképességében maga az élet van jelen a megtisztulás örökös vágya (mint Szabó Lőrinc versében, az Egy pohár vízben: „vált meg égi tisztaság”), benne az öröm (születés) és elmúlás (nagypéntek) nem választható el. Néphagyomány-jelkép a nagypénteki „szótalan víz”. Amit gyakorta hazavitték forrásokból patakokból. S olykor piros almát tettek bele. A megtisztulásra, (szépülésre) vágyó emberi test, lélek a Krisztus-szimbólumokkal elként is találkozt, miként a karácsonyi dió a Feltámadással: a „dió Krisztus” – írja Szent Ágoston homíliájában, áttörte a halált, az élet partjaira lépett, hogy részesei legyünk istenségének.

„Ha vizet látsz – szólít meg Aranyszájú Szent János – fuss, hittel: „Gondolataid esztül szárnyakat kapnak a menny felé, látod a vizek természetét megszentelő Istent, a vízben látod a Szentháromság meg nem bontható összhangját, prófétai ígéretet kaptál Istentől, aki üdvösséged örömhírét hirdeti. A lélek koszorúja világos, a sokféle bűn megbocsátása közel van. Mindent előkészítettél tisztán és szilárdan készséggel, a tiszta hitet, romlatlan gondolkodást, az istenfélelmet, az igazi imádat, az angyali öltözetet, a tökéleteshez minden tökéletesről gondoskodva.”

Az új szabadságot ígér, a kitartás a végső Célhoz ajándékot kínál, megnyugvást, hogy aki életet adott, mindig közel van hozzánk. A szövetség titkáról medítáló „angyali doktor” Aquinói Szent Tamás, az Eucharisztia énekes beszédében Mózes könyvét idézi. „Hol van ilyen nagy nép, amelyhez istenei oly közel volnának, mint hozzánk az Úr, a mi Istenünk.”

† Tóth Sándor

hírek információk

Családi ima Karácsony napján

Családfő: Könyörögjünk! Istenünk, te az emberi természet méltóságát csodálatosan megalkottad és még csodálatosabban megújítottad. Add, kérünk, hogy részesedjünk Fiad istenségében, aki szeretetből magára vette emberi természetünket. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

Ének: Mennyből az angyal (1-2. vsz.)

Édesapa: Evangélium Szent Lukács könyvéből: Lk 2,1-20 (Felolvasás után helyezzük el a betlehemet a fenyőfa alá vagy mellé, majd tartsunk 1-2 perces csendet.)

Ének: Pásztorok, pásztorok... (1-2. vsz.)

Könyörgések (Családtagok egymás után):

1. Jézus, megköszönjük, hogy testvérünk lettél.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
2. Jézus megköszönjük, hogy egyszerű körülmények között születted.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
3. Jézus, köszönjük, hogy megtanítasz bennünket arra: nagyobb boldogság adni, mint kapni.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
4. Jézus, add, hogy megtanuljunk Tőled a valódi önzetlen szeretet titkát.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
5. Jézus, add, hogy észrevegyük: minden ajándék arra utal, hogy Te magad vagy ajándék az egész emberiség számára.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!
6. Jézus, add, hogy beteg, szomorú és elhagyatott embertársaink is megtapasztalják a Te szeretetedet és békédet.
Válasz: Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Szülő: Imádkozunk családunk élő és elhunyt, jelenlévő és távollévő tagjaiért, hogy lélekben ők is velünk legyenek!

Mi Atyánk...

Befejező könyörgés (szülő): Urunk, Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy ebben az ünnepi órában együtt emlékezhetünk meg születésnapodról. Őrizz meg bennünk karácsony örömét, hogy amikor ránk nehezedik a hétköznapi gondja, baja, erőt tudjunk meríteni abból, hogy testvérünk lettél és mindig az is maradsz, aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

Megjelent a Toronyirány magazin idei utolsó száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható. A szokásos rovatokon kívül írások, tudósítások olvashatók a Szent Gellért Fórumban rendezett adventi lelkinapról, a Szent Gellért Szeminárium kápolna búcsújáról és az első éves szeminaristák beöltöztetéséről, a Lengyel Köztársaság nemzeti ünnepéről, valamint az orosházi Jézus Szíve templom felszentelésének 100. évfordulója alkalmából tartott ünnepségekről. A kiadvány beszámol a békéscsabai jótékonyági futóversenyéről, az ÁGOTA közösségének sokrétű munkájáról, továbbá bemutatja a Gál Ferenc Egyetem kancellárját, Tóth Józsefet, valamint Ritzy Juditot, aki a közelmúltban nyerte el a gróf Zichy Antónia-díjat. A magazin karácsonyi számát a Szeged-Csanádi Egyházmegye kulturális és sportéletét összefoglaló hírek zárják.

A Székesegyház ünnepi miserendje:

December 25. Urunk születése: vasárnapi miserend, 10.00 órákor püspöki szentmise.

December 26-án, Szent István első vértanú ünnepén a szentmisék 8.30-kor, 10.00 órákor, 11.30-kor és 18.00 órákor kezdődnek.

Az ünnepek közötti időszakban, december 27-én, 28-án és 29-én a szentmisék 18:00 órákor lesznek.

December 30-án, A Szent Család: Jézus, Mária és József ünnepe: püspöki szentmise 18:00 órákor.

December 31-én, Szent Szilveszter ünnepén 17 órától Kiss-Rigó László püspök celebrál ünnepi szentmisét. A misét követően tartja hálaadó ünnepségét Kondé Lajos plébános vezetésével a Belvárosi Plébánia közössége.

A Székesegyházban az új esztendő első napján a szentmisék 8.30-kor, 10.00 órákor, 11.30-kor és 18.00 órákor kezdődnek.

A tarjánvárosi Szent Gellért templomban december 26-án a 10 órai szentmisét követően rendezik a hagyományos Szent János-napi borszentelést. Szent Szilveszter ünnepén, december 31-én, szombaton 16 órától tartják a hálaadó szentmisét, 24 órákor pedig Szentségimádás lesz.

Aprószentek ünnepén, december 28-án az alsóvárosi Havas Boldogasszony templomban engesztelő imádság lesz a művi abortuszban érintettekért, és az így elvesztett magzatokért. A program:

15.30 – 17.30: rózsafüzér, szentségimádás, majd keresztút

17.30 - 18.00: imaórák liturgiája

18.00: szentmise

A Szent Család ünnepére várja a családokat a Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja. December 30-án, pénteken 17 órától a Dóm Mária-kápolnájában egy kézműveskedéssel egybekötött, interaktív mesejátékban vehetnek részt kicsik és nagyok, majd a 18 órákor kezdődő ünnepi szentmisén, melyet Kiss-Rigó László püspök a családokért ajánl fel. A misét a családok megáldása zárja.

A Szegedi Dóm Látogatóközpont urnatemetője december 26-30-ig 9.00-17.00 óráig, december 31-én, valamint január 1-jén 9.00 és 14.00 óra között várja a hozzátartozókat. Az új esztendő 2. napján az urnatemető zárva tart.

Az új esztendő első napján, január 1-jén, 11 órákor Békéscsabán a Páduai Szent Antal társszékesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrál szentmisét.

Új évi hangversennyel várja a közönséget a Szegedi Nemzeti Színházban a Filharmónia Magyarország. A 2023. január 3-án, kedden 19 órákor kezdődő koncerten közreműködik a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara, szólót játszik Szabady Ildikó (fuvola), Schwarz Zoltán (hegedű) és Yosuke Shimizu (cselló). Vezényel: Oliver von Dohnányi. A műsorban többek között Liszt Ferenc, Erkel Ferenc, valamint Antonín Dvořák és Johannes Brahms művei hallhatók. Jegyek a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), valamint online a jegymester.hu oldalon válthatók.

Csoportvezetőknek és tanároknak indult képzés december 10-én a Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja és az Együtt az Életért Egyesület - Fialatok az Élet Szolgálatában Munkacsoport együttműködésében. Az öt alkalmas workshopon elméleti és gyakorlati segítséget nyújtanak a szervezők a Kilenc hónap az életéről című sorozat megszervezéséhez és lebonyolításához. A felkészítő alkalmon sor kerül a magzati élettel és a várandóssággal kapcsolatos orvosi, jogi, pszichológiai kérdések tisztázására, az abortuszt övező társadalmi gondolkodás sajátosságainak megismerésére, kommunikációs stratégiák gyakorlására. Az érdeklődők a Kilenc hónap = egy tanév című fiataloknak szóló program lebonyolításához kapnak felkészítést.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgálatója és az ÁGOTA Alapítvány december 16-án rendezte hagyományos karácsonyi ünnepségét, melynek a Szent Gellért Fórum adott otthont. A rendezvényre 13 megyéből 750 lakóotthonban és nevelőszülői hálózatban élő, családjából kiemelt fiatal érkezett, akiket személyre szóló karácsonyi ajándékokkal leptek meg. Az eseményen köszöntőt mondott többek között Kiss-Rigó László püspök, valamint Fülöp Attila, szociális ügyekért felelős államtitkár.

A tarjánvárosi Szent Gellért Plébánián működő Karitás 47 családnak gyűjtött karácsonyi ajándékot, melyet a cserkészek segítségével juttatott el a rászoruló családoknak.

Kegyelemteljes, áldott karácsonyi ünnepeket kíván a Toronyirány szerkesztő sége valamennyi kedves olvasónak!

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.